

КИНО

I-2024

Kannen kuva:
*Kämpällä auringossa
on hyvä nauttia
hangesta. Vai
hangessa on hyvä
nauttia auringosta?*

Elsa "Muurahainen" Alanko,
lippukunnanjohtaja

KIHO I - 2024

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Elsa Alanko

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 410 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Uusi vuosi ja uudet kujeet. Toiminta Ruskeasuolla on käynnistynyt ryminällä ja vaikka kolkilla onkin vielä harjoittelemista millaiset äänenvoimakkuudet sopivat sisätiloihin, on ollut ilo toimia omissa tiloissa. Eräs kolkkanen kysyikin, olemmeko näissä tiloissa vielä ensi vuonnakin ja monien muuttojen jälkeen pystyin vihdoin vastaamaan, että olemme täällä todennäköisesti vielä kymmenienkin vuosien päästä.

Vuoden vaihteen jälkeen olen havainnut varmoja merkkejä, että kyllä kesä taas vihdoin koittaa pimeän talven jälkeen. Aurinko on aina välillä pilkahtanut ja saanut minut vaihtamaan kevättakkiin, jota olenkin katunut aina heti lämmön karatessa taas pilvien taakse. Allergiaoireetkin ovat päässeet alkamaan.

Partiomaailmassa kevään merkit ovat myös koittaneet. Vuosikokousmateriaalin valmistelu on pitänyt kiireisenä ja kesäleirin suunnittelukin on päässyt käyntiin. Tänä vuonna järjestämme kolkka- ja jermuleirin itse ja muut osallistuvat piirileiri Kimaralle. Kesä ilman KoJe-leiriä ei ehkä tuntuisikaan oikealta, vaikka töiden takia pääsen itsekin vain viikonlopuksi.

Monet asiat lippukunnassa pysyvätkin ennallaan vuodesta toiseen. Kämpä pysyy retkeilyn kohteena ja Kimparin metsissä on hyvä olla. Hallituksen toiminnassa voidaan tukeutua vanhoihin malleihin ja omat leirit ja retket pidetään arvossa. Monet asiat on testattu vuosien aikana toimivaksi, eikä niitä ole syytä alkaa vain muutoksen ilosta rikkomaan. Toisaalta välillä on kuitenkin hyvä tarkastella kriittisesti, olisiko sittenkin mahdollisuus pystyä entistä parempaan.

Tähän liittyy myös strategiassa tulevan vuoden painotus, saavutettavuuden kehittäminen. Tiivistettynä pyrimme luomaan mahdollisimman monelle edellytykset osallistua toimintaan. On selvää, ettei kaikki ole mahdollista. Kimparin

kallioita, kolojen portaita tai futarin nousua ei voi kutsua esteettömiksi missään yhteydessä, eikä valitettavasti kaikkia esteitä toiminnasta pysty poistamaan. On kuitenkin asioita, johon pystymme vaikuttamaan. Jo tilojemme esteellisyydestä kertominen on saavutettavuustoimi.

Mitään massiivisia muutoksia ei siis ole luvassa, mutta työtä tehdään, että kaikki halukkaat pystyisivät kutsumaan itseään mänkijäksi!

Partiovasemmalla,
Murkku

RUSA ON VALMIS!

Keväällä 2023 Helsingin Metsänkävijäin Partiosäätiö sr osti uuden ikioman kolon osoitteesta Raisiontie 2. Sitten aktiivijohtajisto valitsi ehdotusten perusteella kololle nimen: Ruskeasuon kolo eli Rusa. Kolon remontti on vihdoin valmistunut, ja kolkkien ja jermujen viikkotoiminta on jo aloitettu kolon molemmissa huoneissa. Lasten innostus uusista tiloista on ollut käsin kosketeltavissa!

Konkarit kutsuttiin tutustumaan tiloihin helmikuussa. Tilaisuuden yhteydessä paljastettiin puinen taulu, jossa kolon hankkimista rahallisesti tukeneiden nimet ovat esillä. Heidän lisäksi haluamme osoittaa suurimmat kiitoksemme materiaalia, osaamista ja aikaansa lahjoittaneille. Ilman rahaa, materiaaleja, talkoolaisia sekä suunnitteluun ja käytännön toteutukseen liittyvää kokemusta lopputulos ei olisi läheskään yhtä onnistunut!

Kolon kehittäminen ei kuitenkaan pääty, vaan pieniä päivityksiä tehdään jatkossakin. Esimerkiksi vessaan laitetaan peili ja wc-paperiteline, kun sopivat tuotteet tulevat vastaan. Sentiin (veeti.varjo(a)gmail.com) voi olla yhteydessä, jos sinulta voisi löytyä lippukunnalle lahjoituksena kelpaavaa materiaalia.

Remppatiimin puolesta
Senti

KONKARIT RUSALLA

A black and white photograph showing a group of approximately 15 people in a room. In the background, a large silhouette of a bear is mounted on a light-colored wall. A group of people stands in a line, facing the camera. One person in the center holds a smartphone. To the left, two people are seated on a bench. In the foreground, a wooden table is surrounded by several wooden barrels. A person is seated at the table, and another person stands to the right. A staircase with a dark railing is visible on the left side of the frame.

Vaikka tila oli hyväkuntoinen, siihen tarvittiin muutoksia paremmin kolomaiseksi. Seinät on nyt siistitty ja maalattu, tilaan on rakennettu wc, lattioita piikattu ja tietenkin nekin maalattu, tehty panelointeja, hyllyjä ja uutta valaistusta. Kiitos kaikille remonttiin osallistuneille ja sitä tukeneille – Haaaa-huuto on paikallaan! Kelpasi siinä konkareiden ihastella ja arvailla mitä kaikkea Rusan kolo saa jatkossa kokea kun kolkka- ja jermuryhmät saavat kokemusta uudesta kolostaan.

RUSAN RAIVA AJAT

Keväällä 2023 Ruskeasuon kolo hämmöitti jo.
Edessä oli vielä yksi rytkeilö.
Sen läpi oli päästävä.

Laitoimme viestin liikkeelle.
Siihen vastattiin.
Nopeasti ja voimalla.

SEURAAVAT KONKARIT JA YHTEISÖT RAIVASIVAT TIEN AUKI RUSAN KOLOLLE LÄHJOITUKSIN:

Jaska Aaltonen » Jude ja Helena Ahonen » Perttu Aimala » Armut » Seppo Birkstedt » Upi Hyvärinen » Johtajisto 2023 » Asko Kahanpää » Kasarikonkarit » partiopehne Kauttu » Eeva Lahdenmäki, Petri Tammisen » Jouko Lappalainen » Lari, Laku, Lehtomäki » Riku Lehto- mäki » Seppo-Juhani Lehtonen » partiopehne Luoto » partiopehne	Luoto » Numa Luoto » Jouni, Nakke, Löytömäki » Melvasotat » Merikalliot » partiopehne Määttänen- Kahanpää » Entisa Naaleja ja Noro- » Jürgen, Nuppi, Nowak » Kari, Karo, Paasikallio » Ouli Paas- kallio » Ari Peltso » Eero Peltola » Leena Pohjanvirta » Iina, Ippu, Rekola » Rullari » Pepe, Santtu, Siis, Mili, Wirkku, Wekku, Elmo,	Lade, Lyykä, Wikee » Mika, Kaps, Seppälä » Nils-Erik Sundberg » Sissi Sundberg » Lari Suomalainen » Rida » Marita Suomalainen » Esko Tainio » partiopehne Tikkanen » Taina Uusi » Trinde Varhee » Risto Vahanen » Eini, Elu, Vironen » Heijo, Reska, Virtanen » 1963.
--	---	--

**HELSINGIN METSÄNKÄVIJÄIN
PARTIOLOTO**

SUOMEN PARTIOLAISTEN ERÄOPASKURSSI: HIIHTOVAELLUS

Mukana: Namu ja Kurre

Teksti: Kurre

Kuvat: Mikko Paukkila,

Elina Vainikkala

Vuodenvaihteessa järjestettiin UKK-puistossa Suomen Partiolaisten eräopaskurssiin kuuluva hiihtovaellus.

31.12.2023 Lapinhäme - Niilanpää, 6 km

Lähtöpäivän aamuna tuvassa käy kuhina. Vedenkeitin porisee, kun täytämme vaellusvartiomme vesi- ja termospullot kuumalla vedellä. Osa ahkioista odottaa jo ulkona siistissä rivissä, osa on vielä sisällä, ja niiden omistajat tarkistavat vielä kerran, että kaikki tarvittava on pakattu mukaan. Itse huomaan, että otsalamppuni on kadonnut junamatkan aikana. Ei siinä, yksi kaamosvaelluksen tärkeimmistä varusteista siis puuttuu. Onneksi muut olivat viisaampia ja pakkasivat varalypsyt mukaan. Onkohan nyt tarpeeksi päällä? Vai onko vaatetta liikaa? Paljonkos ulkona olikaan pakkasta? -11 astetta. Lopulta vartiomme järjestynyt ulos. On aika lähteä liikkeelle.

Alkumatka on tasaista metsälatua. Ylitämme UK-puiston rajan. Kaikkialla on niin paljon lunta. Olin unohtanut, miten erilainen talvimaaisema on täällä pohjoisessa. En ikävöi Helsingin loskakeliä. Puolimatassa pysähdymme pidemmälle tauolle syömään lounasta. Vaellusruokamössö ei meinaa maistua. Onneksi on eväisleipä ja pähkinöitä. Sitten alkaa päivämatkan nousuosuus. Huomaan, että suksieni puolipitkät pitokarvat eivät pidä. Hilaudun ylöspäin käsivoimien varassa.

Olemme perillä Niilanpään tuvalla kahdelta iltapäivällä. Hämärä on jo laskeutunut, kun irrottaudumme ahkioista ja alamme valmistella telttapaikkoja. Yleensä lumi tampataan suksilla

kiinteäksi teltan alueelta, mutta täällä on tuullut niin paljon, että se ei ole tänään tarpeen. Leiriytyminen vie yllättävän kauan aikaa, kun sen tekee kylmässä ja pimeässä. Tuuli tempoo telttaa, kun yritämme kiinnittää sitä paikoilleen. Sitten alkaa ruoka- ja vesioperaatio. Kaivamme lumitöyräaseen keittokomeron. Sulatamme ja keitämme ensin vettä päivällistä varten. Sitten sulatamme ja keitämme sitä lisää termareihin. Vesipullon vesi on jäänyt, joten vien sen tupaani sulamaan.

Illalla kaivaudumme makuupusseihin. Teltassa tuntuu yllättävän lämpimältä. Olen tosin myös pukeutunut lämpimästi tuplamakuupussista huolimatta. Yöllä herään kaukaiseen paukkeeseen. Ihmettelen hetken luontoon kuulumatonta ääntä, kunnes tajuan, että on uusivuosi, ja pauke kuuluu ilotulitteista, joita jossain ammutaan. Mietin hetken, että kävisinkö ulkona katsomassa, näkykö taivaalla rakettien loimua, mutta päätän jäädä makuupussin lämpöön.

1.1.2024 Niilanpää - Suomunruoktu, 10 km

Heräämme aamukuudelta. Sulatamme ja keitämme vettä aamupuuroa, lounasta ja päivää varten. Puramme teltat, pakkaamme ahkiot. 3,5 tuntia myöhemmin olemme lähtövalmiita. Laskeudumme alas joelle ja hiihtelemme sitä myöten. Aivoni eivät ole vielä tottuneet hiljaisuuteen ja jatkuvien ärsykkeiden poissaoloon. Päässäni soi jatkuvalla toistolla ensimmäiset kolme säettä yhdestä biisistä, jota kuuntelin junamatkalla. Yritän tietoisesti keskittyä maisemiin ja nauttia erämaan hiljaisuudesta.

Lounastamme laavulla. On kirkasta ja niin valoisaa, kuin kaamosvaelluksella voi olla. Kaunista. Kun saavumme tuvalle illalla, pakkanen on kiristynyt, ja on jo - 27 astetta. Tuntuu kömpelöltä näprätä varusteiden kanssa hanskat kädessä, mutta ilman niitä sormet jäätyvät minuutissa kohmeiksi. Opin nopeasti varusteiden järkevän pakkaamisen merkityksen. Tavaraa on nimittäin paljon. Tuntuu, että olen jatkuvasti järjestelemässä tavaroita ahkiosta telttaan, pussista toiseen. Leirin pystyttäminen on kuitenkin jo helpompaa. Joesta saa sulaa vettä, joten keittiöpuuhat sujuvat jouhevasti. Ennen nukkumaan menoa jään ihailemaan tähtitaivasta. Iso karhu, Kassiopeia, mitä muita niitä olikaan. Yhtäkkiä taivaalle ilmestyy revontulia. Ennen telttaan vetäytymistä pidän pienen jumppatuokion, jotta olisin mahdollisimman lämmin kömpiessäni makuupussiin.

2.1.2024 Välipäivä

Herätessämme kuulemme, että eräs vartiomme jäsenistä palellutti edellisenä päivänä nenänsä. Päätämme jäädä viettämään välipäivää ja huoltamaan itseämme ja varusteitamme. Teen 180 asteen kiepahduksen takaisin teltalle ja jatkan unia vielä pari tuntia. Täällä unentarve kasvaa ainakin kolmella tunnilla normaaliarkeen verrattuna.

Pakkasilla teltassa nukkumisesta seuraa yllättäviä asioita. Ensinnäkin yön aikana hengittämämme ilma tiivistyy teltan kattoon lumeksi, ja teltta on kuin lumisadepallo, joka aktivoituu heti, jos hipaisemme kankaan. Ilma myös kostuttaa makuupussin suuaukon kankaan, joten aamulla ensimmäinen tunne on märän ja kylmän makuupussin takertuminen naamalle. Viemme makuupussit ja muut kosteat varusteet tupaan kuivumaan ja harjaamme teltan, jotta lumisadepallo-ongelmamme ei eskaloituisi seuraavana yönä.

Päätämme tehdä retken läheiselle museotuvalle. Latupohja on pitävä, joten sukset jäävät leiriin. Vanha tupa ja sen edessä kulkeva jokimaisema ovat kuin postikortista. Pakkasta on 30 astetta, kun palaamme päiväretkeltämme.

Illalla pidämme lettukestit. Yhteistyö on voimaa, kun yksi paistaa lettuja, toinen sekoittaa taikinaa nuotion yllä jottei se jäätyisi (jäätyi kuitenkin), kolmas on valmiudessa biscoff-levitteen kanssa ja neljäs pitelee lautasta.

3.1.2024 Suomunruoktu - Rautulampi, 15 km

Yöllä herään siihen, että varpaani palelevat. Onneksi minulla on makuupussissa hätävarapakkaus, josta löytyy kädenlämmittimiä ja evästä. Taiteilen lämmittimet sukkiini ja syön suklaapatukan.

Aamutoimet sujuvat aina vain nopeammin. Bensakeittimemme tosin temppuilee, joten pääsemme ensimmäistä (mutta emme viimeistä) kertaa tutustumaan sen varaosiin ja toimintaperiaatteeseen.

Aamupäivän taval on seesteinen. Hiihdämme tasaisen suoalueen poikki. Ihailen tunturikoivuja, jotka horrostavat paksun lumipeitteen alla. Taivas on upean vaaleanpunainen ja oranssi. Lounastauon jälkeen koittaa päivän nousu numero 1. Vaihdan sukset suosiolla lumikenkiin. Ylhäällä tunturissa hyvästelemme paleltuman saaneen ryhmäläisemme, joka palataa Lapinhämeeseen. On jo melkein pimeää, kun pääsemme lopulta tavoitekorkeuteemme. Pian näemme jo valoja Rautulammen suunnasta. Se on hyvä, koska päivä on ollut pitkä. Pakkasta on 27 astetta, ja tuuli tempoo meitä navakoissa puuskissa, kun aloitamme ripeän laskeutumisen kohti päivän määränpäättä. Pimeydessä ja tuulessa huomaa, miten nopeasti yhteys ryhmään katkeaa, jos emme kulje tiiviissä jonossa.

Illaseitsemältä olemme perillä. Rautulammella on kolme muutakin vartiota meidän lisäksi. Jollakulla on mukanaan laatikollinen brownieita, joita maistelemme väsyneinä mutta tyytyväisinä.

4.1. Välipäivä

Aamupäivällä ryhdymme rakentamaan kammeja. Kasaamme ja tamppaamme ensin lunta puoliympyrän muotoiseksi kasaksi. Kun kasa on valmis, työnämme lumeen puutikkuja merkkamaan katon paksuutta. Päivällisen aikana kasat ovat jäätyneet koviksi, ja aloitamme niiden kovertamisen. Pariin kertaan olen varma, että jään romahtavan lumen alle, kun kasa notkahtaa yhtäkkiä sitä kovertaessa useamman sentin verran kasaan. Lopputuloksena meillä on kuitenkin varsinainen lukaali. Kammissa on lämmintä nukkua, ja tilaa on kuin hotellissa.

5.1. Rautulampi - Luulampi, 7,5 km

Ennen lähtöä romautamme kammit. Päivän reitti on lyhyt ja suhteellisen tasainen. Tuulee taas paljon ja huomaamme, että taukojen pituus voi olla enintään kymmenen minuuttia, jotta emme jäädy pystyyn. Anorakki on osoittautunut täydelliseksi päällisvaatteeksi. Sen etutaskuun mahtuu evästä, nenäliinoja ja kädenlämmittimiä, jotka on helppo kaivaa nopeasti esille.

Jossain vaiheessa havahdun siihen, että aivoni eivät enää yritä epätoivoisesti keksiä jotain ajateltavaa. Hiihdän ja katselen maisemia, Pienet mäennyyppylät seuraavat toisiaan. Pari poroa ylittää ladun ja katoaa kumpareen taakse.

Tuvassa selaamme kuluneen viikon uutisotsikot ja väsäämme yhden rikkoutuneen siteen tilalle väliaikaisratkaisun. Onneksi jäljellä on enää yksi hiihtopäivä.

6.1. Luulampi - Laanila, 9,5 km

Viimeinen päivä! Lähdön hetkellä latukone pysähtyy kohdallemme ja kysyy, minne olemme matkalla. Pääsemme hiihtämään uunituoretta latupohjaa pitkin. Lounaan jälkeen teemme oikaisun metsän kautta. Ympäröivä luonto näyttää satukirjasta temmatulta. Lumessa risteilee pienten eläinten jälkiä. Viherpeippo seurailee meitä jonkin aikaa. Taivas on vaaleanpunainen, ja sillä ajelehtii pieniä valkoisia pilviä. Olemme yhtä mieltä siitä, että maisema tuo mieleen muumilaakson.

500 metriä ennen maalia toisestakin suksesta hajoaa side. Nousemme autoon, joka kuljettaa meidät takaisin Lapinhämeeseen.

Varusteiden purkamista, takkuisten hiusten selvittelyä, oikeaa ruokaa, salaattia (!), sauna.

LASKIAISRIEHA II.2.

Laskiaisriehassa oli mukana joukko hemeläisiä ja perheitä. Tarjolla oli huikeita laskiaispullia kolmessa eri maussa. Silminnäkijöiden mukaan Turkiksen pipo ei pysynyt päässä, mutta kaikilla vaikutti olevan lämmin. Haastattelimme Oravanpojista kahta kolikkaa, jotka osallistuivat laskiaisriehaan. (Kommentteja muos muutamalta haastattelua sivusta seuranneelta.)

Mitkäs on teidän nimet?

Ohjus: Ohjus

Mine: Mine

Mikä oli valitsemasi laskuväline?

Yhteen ääneen: Snowrocket!

Fifa: Snowrocket on legit parhain juttu

Kuvaile paras laskusi.

Ohjus: Ehkä se ku me oltiin romurallia mun kaverin kaa. **Tuliko romua?** Tuli!

Mine: Pääedellä! Menitkö oikeesti pääedellä? Joo, ku me laskettiin romurallia!

Minkä pullan valitsit?

Ohjus: Ööö.. mä otin kaks pullaa. Mä otin sellasen... yhen mantelimassalla ja toisen ihan vaan sillä hitsin nutellalla. Sitten mä otin juomapullollisen pyhää juomaa. (Toim.huom. Lämmintä mehua)

Mine: Nutella. Se oli hirveen hyvää.

*Pulla maistui
mäenlaskun
lomassa.*

Haluutteko sanoa vielä jotain tai lähettää terveisiä?

Ohjus: En todellakaan.

Mine: En.

Juku: Mä haluun! Mä haluun! Pasi Pekka Haapalaiselle: tervetuloa oravanpoikien talviriehaan.

KETTUJEN HISTORIAKÄMPPIS 2.-4.2.

PE 2.2.

Saavuimme kämpälle lakon takia kyydeillä ja laitoimme sängyt valmiiksi. Söimme hampurilaisia ja pelasimme ristimurhaajaa.

LA 3.2.

Nostimme lipun ja söimme aamupalan, vartsut tiskasivat ja sitten olikin jo hyvän työn aika. Siivosimme sauna ja sahasimme puita. Seuraavaksi vartsut pitivät ja suunnittelivat prinsessa EA-WH:n. (VJ:t ei osannu käyttäytyä.) Lounaaksi oli tortilloja. Sitten vartsuille annettiin tehtäväksi käsikirjoittaa ja kuvata lyhytelokuva. Rooleina toimi prinsessa ja hänen pakastettu hamsterinsa, Benji Känkkäränkkä ja Sentti lohikäärme. Juuri kun oltiin pääsemässä sisälle kuivattelemaan meidät passitettiin hakemaan puita. Kun pääsimme sisään, pelasimme korttia, jonka jälkeen lähdimme suunnistamaan. Ryhmä-rämä tuli metsään säikyttelemään ja ryöstämään meidät sotamusikeilla ja AI-äänillä. Sitten päästiin saunaan, avantoon ja nukkumaan.

SU 4.2.

Nostimme lipun, söimme, pakkasimme ja siivosimme. Vartsut tiskasivat jättiläisen tiskivuoren. Söimme lämpäreitä, siivosimme lisää, laskimme lipun ja lähdimme.

Kirjoitti: Tähkä, Tipu & Twix

JERMUJEN SYNTTÄRIKÄMPPI I.-3.3.

Rakas kämppämme täyttää tänä vuonna 70 vuotta, joten jermut retkeilivät Kimparilla syntymäpäiväteemalla!

PE 1.3.

Lähdimme bussilla Lokkalantieltä noin klo 17:45. Jäimme pois bussista Kartprintillä (en tiedä miten kirjoitetaan :)) ja lähdimme kävelemään kohti Futaria. Kävelimme tien reunaa noin 6-5 km. Pidimme pari taukoa koska joidenkin piti juoda. Kun pääsimme Kimparille veimme rinkat kämpän seinustalle. Sitten menimme sisään, jonka jälkeen jotkut lähti tekemään avantoa. Toiset taas lähti hakemaan ruokia Futarilta. Kun kaikki oli taas kämpällä, niin mentiin sisälle syömään lämppeitä iltapalaksi. Sitten menimme nukkumaan (heti iltatoimien jälkeen)

LA 2.3.

Heräsimme ja nostimme lipun. Lipunnostajat olivat Makkara ja Tiuhti. Sitten oli aamupala. Aamupalaksi oli puuroa ja hilloa. Sitten mentiin ulos. Ulkona leikimme isän avaimia, lipunryöstöä ämpärillä, kirkkistä sekä tunnin kestäväää kaikki ottaa kiinni Senttiä. Tunnin jälkeen Sentti ei enää jaksanut ja hän meni jermukivelle istumaan kunnes hänet saatiin kiinni siitä. Sitten menimme sisälle ja söimme. Kun olimme syömässä oli ruoaksi pastaa. Sitten tiskasimme ja menimme suunnistamaan. Sen jälkeen tulimme takaisin kämpälle. Pian sen jälkeen menimme tekemään nuotiota ja kun tämä oli tapahtunut pelasimme korttia, teimme kakun ja myöhemmin menimme nukkumaan. Kun pojat tekivät kakun, niin silloin tytöt olivat saunassa ja avannossa. Tosin kukaan tytöistä ei jaksaneet mennä uimaan. Sen jälkeen pojat menivät saunaan. Kun jotkut pojat olivat saunassa, tytöt tekivät kakun. Kun pojat tulivat saunasta he kertoivat, että heidän kakkunsa oli ollut sokeripommi. Tytöt taas kertoivat että heidän kakussaan oli ollut banaania. Sitten syötiin iltapala, ja mentiin nukkumaan. Iltapalaksi oli ollut ruisleipää.

SU 3.3.

Heräsimme Tuuli-laulajan "Paljon onnea vaan"-luluun. Sitten teimme aamutoimet ja menimme lipunnostoon. Sen jälkeen oli vuorossa aamupala. Aamupalan jälkeen pakattiin. Sitten jotkut tiskasivat, jotkut hakivat vettä, jne. Sitten lähdimme kävelemään, mutta ennen sitä söimme. Lähdimme siis kävelemään kohti bussipysäkkiä. Menimme bussiin, joka ajoi kohti Helsinkiä.

Kakun leipomista ^

Kirjoitti: Tuutti | Kuva: Nasu

TALVI-SM: AVARA LUONTO

9.-10.3.2024

Hemeläisiä osallistui talvi-SM-kilpailuihin kolmen kisavartion verran. Tällä kertaa kaikki vartiomme saavuttivat menestystä, ja kukin saa taas olla ylpeä itsestään ja vartiostaan!

Mainiota, että myös ensikertalaisia oli mukana! Seuraavan kerran kisaillaan Törmässä 27.4. (jermut, vartsut) sekä Leon lenkissä ja Hilkan kilvassa 25.–26.5. (samoajat, vaeltajat).

Kivoin tehtävä?

Ketut: Kivoin tehtävä oli hoksottimet, josta kaikille löytyi tekemistä ja pienet tehtävät oli kivaa aivojumbppaa. Myös patakakkonen oli kiva, koska siinä tehtiin trangialla pitsaa, ja vaikka pitsa ei ihan onnistunut meillä oli koko ajan hauskaa!

Niveljalkainen: Kivoin tehtävä oli partiokamojen esim. huivien tunnistaminen eri puolilta maailmaa. Myös spriipolttimen tekeminen ja sen käyttäminen oli hauskaa. Meiän poltin oli joutsen-mallistoa :)

Hukat: Jepelle kilpailun kohokohta oli käkikellon rakentaminen. Sentti oli pessimistinen sen mekanismin toimintaedellytysten suhteen.

Tylsin tehtävä?

Ketut: Tylsin tehtävä oli tehtävä, jossa piti tunnistaa Suomen luonnonpuistoja, sillä siinä piti vain arvailla, kun ei tiennyt ja se oli aika tylsää.

Niveljalkainen: Tylsin tehtävä oli ehkä luonnonpuistojen nimeäminen kartalta. Ei oltu suurimmasta osasta kuultukkaan, eikä pelkkään tietoon perustuvat paperitehtävät ihan napannu.

Hukat: Pelkästään paperilomakkeen varassa suoritettavia tehtäviä oli huomattavan paljon. Luonnonpuistoja, faktoja vedestä sekä arvauksia kotivaran virallisista suosituksista.

Haastavin tehtävä?

Ketut: Sukset ristissä oli haastavin tehtävä, sillä sahoja olisi pitänyt olla kaksi (sekä edes yksi hyvin toimiva), jotta olisi ehtinyt saada jalanpidikkeet kunnolliseksi. Kuivaa safkaa -tehtävässä piti tunnistaa ja arvioida tuorepaino erilaisille kuivatuille tuotteille, mikä oli vaikeaa.

Niveljalkainen: Haastavin tehtävä oli hermoja raastava käkikello yörastin kätevyytensä. Se sai aika hyvin motivaation laskemaan.

Hukat: Kätevyystehtävissä oli käytössä erittäin vähän nauloja, jotka tuskin olivat laudan paksuutta pidempiä. Suksista ja käkikellosta ei tullut erityisen tukevia.

Helpoin tehtävä?

Ketut: Avaruusperspektiivi, jossa piti tunnistaa kaupunkia karttojen ja ilmakuvien perusteella. Kaupungit oli helppo tunnistaa.

Niveljalkainen: Helpoin tehtävä oli stadin slangin kääntäminen yleiskielelle – lyysata on aika tuttu sana.

Hukat: Logiikkadomino oli helppo, koska siinä ei ollut aikarajaa. Loogista päättelyä vaativista kysymyksistä ja vastauksista tuli muodostaa ketju.

Vapaa sana:

Ketut: Rastihenkilöt olivat hyvin mukavia ja heidän kanssaan oli mukavaa jutella. Myös meidän vartion yhteishenki oli tosi hyvä!

Niveljalkainen: Hirveesti paperihommia ja epäselviä ohjeita. Positiivista kuitenkin, et oli mukavia rastihenkilöitä.

Hukat: Onnittelemme kovatasoisia kilpakumppaneitamme: 1. Toulouse (Kilon Kipinät), 2. Naali (Kajaanin Korvenpojat) ja 3. Wanhad Kotkad (Turun Sinikotkat) – Tuttuja vartioita jokaisen SM-kisan tulostilan yläosasta.

Talvi-SM: Avara luonto (9.–10.3.2024 Kiljava)

Harmaa: Hukat (Sentti, Jeppe, Mato) 4./10 (vaeltajasarja 1.)

Sininen: Niveljalkainen (Nappula, Aarre, Lumme, lines (TapMe)) 3./6

Vihreä: Ketut (Tähkä, Nipsu, Kukka, Merenneito, Patteri, Tipu) 2./11

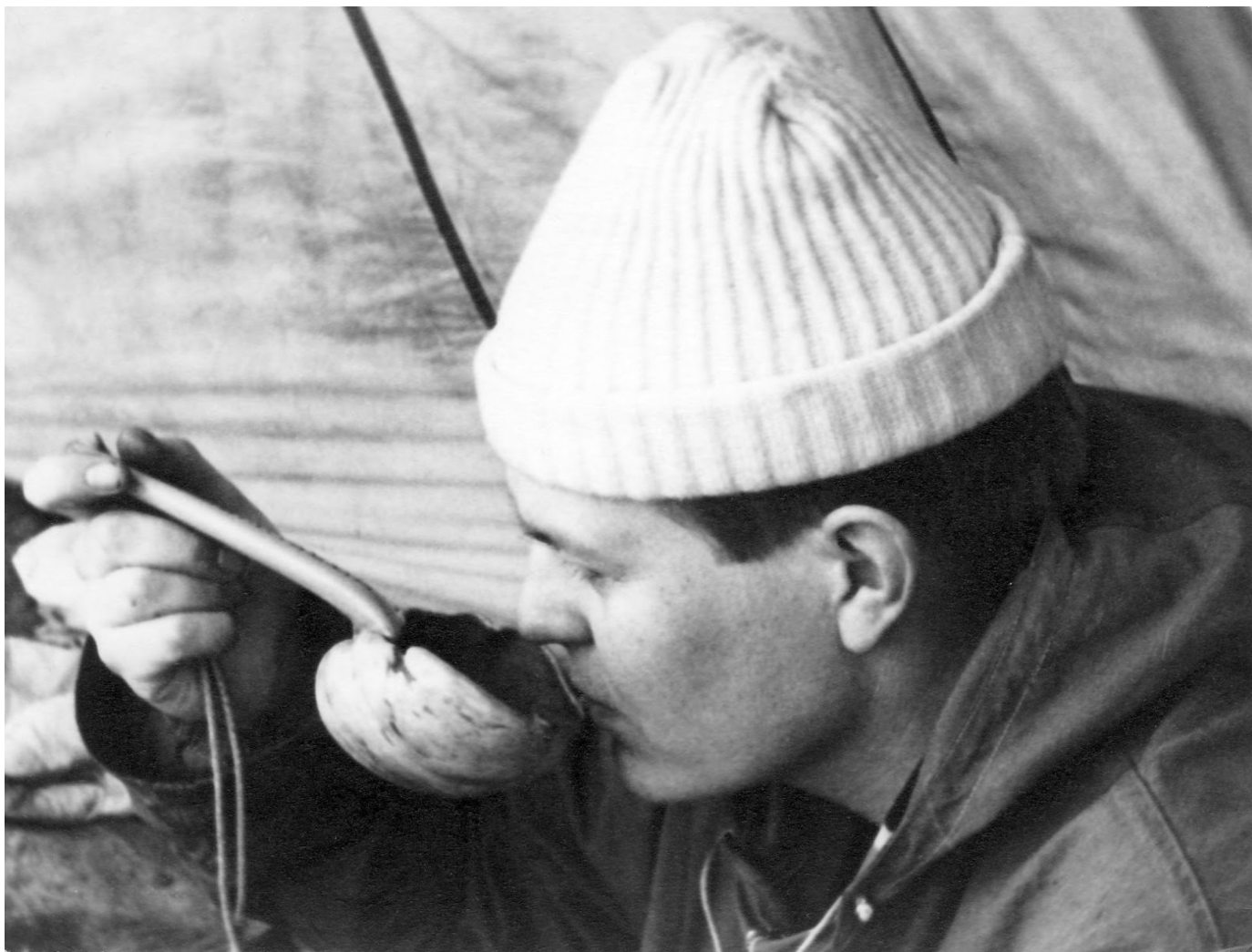

DEERI, KARI AHOLA

Kari Deeri Ahola (15.9.1937-20.12.2023), lippukunnan kunniajäsen (nro 14) , suurmänkijä (nro 30), Karhunhammas (nro 14), lippukunnanjohtaja (v. 1962-1967), Tilkan veljesjoukonjohtaja (1960-1961), on mennyt kotiin.

Deeri oli innokas eräretkeilijä ja erityisesti linnuista kiinnostunut metsänkävijä. Hän oli yksi Morgam-Viibus-vaellukselle osallistuneista Karhunhampään suorittajista. Saman vaelluksen tiimoilta HeMelle lahjoitettiin Vongoivan kallo, josta vartiot kilpailevat edelleen syksyisin. Toinen merkittävä reissu oli v. 1963 Hetta–Utsjoki-alueelle suuntautunut kanoottivaellus Daedno. Hänen merkittävin leirikokemuksensa lienee ollut vuoden 1964 Suomen Metsänkävijöiden yhteisleiri Manninkorpi, jonka johtajana hän toimi. Osallistujia oli toista sataa, nykyisin leirialue on osittain luonnonsuojelualuetta.

Deeri oli keskeinen henkilö vuonna 1971 käynnistyneessä ja n. 2015 asti kestäneessä KBP:ssä (Kimpari Bird Project) eli Kimparin maastossa toteutetussa lintujen esiintymistä ja pesimistä kartoittavassa projektissa. KBP:n toiminnan tulosten myötä Deerille myönnettiin Helsingin Seudun Lintutieteellinen Yhdistyksen kultainen ansiomerkki (2014).

LÄTKÄ, EERO LAVOLA

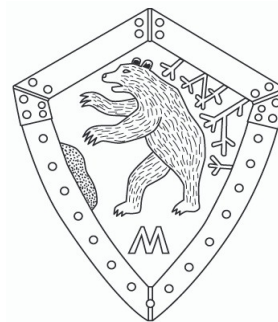
Eero Lätkä Lavola (19.1.1940-26.11.2023), lippukunnan kunniajäsen (nro 15), suurmänkijä (nro 39), Karhunhammas (nro 43), lippukunnanjohtaja (v. 1969), Tilkan veljesjoukonjohtaja (1960-luvulla), on mennyt kotiin.

Lätkä oli innokas erämies ja erityisesti valokuvauksesta ja kalastuksesta kiinnostunut mänkijä. Karhunhampaan tutkimuksen aiheena hänellä oli kalastustavat.

Lätkä tuli lippukuntaan Tilkan Tuulenpoikien yhdistyessä HeMeen. Lätkä oli avainhenkilö Tilkan kolon legendaarisen sisustuksen luomisessa. Muistoina menneistä ovat nykyisin Rusan tiloissa olevat tynnyri-istuimet.

Lätkän kausi lippukunnanjohtajana osui hankalaan aikaan, jolloin poliittiset nuorisoliikkeet olivat voimissaan, mutta hän onnistui säilyttämään lippukunnan elinvoimaisena.

100 VUOTTA SITTEN

Partio-lehdessä 11/1923 on Korpi-Karhun mainio selostus kesäisestä retkestä Paikkarin Torpalle. Ehkä mekin voisimme seuraavalla retkellä valmistaa retkiaamiaisien kuten 100 vuotta sitten.

Mänkijät jalkamatkalla.

Metsänkävijäin kesäleiri oli siis päättynyt. Suurin osa pojista oli matkustanut kotiinsa. Meitä jäi vain viisi poikaa Ulvalan saaren »harmaaseen latoon», jossa vietimme yöme levitetyllä teltalla nukkuen. Aamulla suoritimme lähtövalmistukset, joista tärkeimpiä olivat leiripaikan siivous ja — ohukaisten paistaminen. Lähdimme sitten huudettuaamme vielä kolminkertaisen haa-huudon leirimme kunniaksi.

Otimme mukaamme teltan, jota kannoimme seipään ympärille tiukkaan käärittynä. Lähin päämäärämme oli Paikkarin torppa. Siellä olivat Mänkijät ennenkin käyneet, joten tie oli tuttu. Mitä lähemmäksi Sammatin kirkonkylää tulimme, sitä hitaammassa tahdissa liikkui jalkamme. Pari kertaa oli istuttava ojanreunalle näkkileivän palasta puremaan. Miten vaikeata olikaan sellaisen levähdyksen jälkeen päästä jaloilleen! Painavan repun vaikutuksesta oli ruumiimme painopiste siirtynyt melkein niskan kohdalle. Vihdoin kello 8 illalla olimme Sammatin kirkolla, jossa katselimme kirkkoa ja kävimme Lönnrotin haudalla. Oli kuitenkin ruvettava kuulostelemaan yösiijaa. Erästä talosta kävimmekin pyytämässä jotakin makuupaikkaa, mutta meille ei luvattu muuta kuin eräs pahanpäiväinen liiteri ja sekin vasta, kun talonväki oli ottanut selon siitä ettemme polta tupakkaa. Lyhyen neuvottelun tuloksena oli, että lähdimme marssimaan aina Paikkairiin asti. Pääsimmekin sinne vihdoin ja saimme kamarin itsellemme. Kävimme sitten Lönnrotin syntymätorpassa, jossa kirjoitimme nimemme matkustajakirjaan ja katselimme paikkoja. Illallisen syötyämme kävimme nukkumaan.

Aamulla heräsimme sateen rapistessa ikkunoita vasten. Satoi niin kovin, että päätimme jonkun aikaa odottaa mielummin kuin kastella itseämme. Mutta sadepa ei tauonnutkaan, vaan meidän oli lähteminen "dalsimaan".

Saavuttuamme takaisin Sammatin kirkolle, josta edellisenä iltana olimme yösiijaa etsineet, olivat vaatteemme jo aivan likomärkiä. Viivymme puolisen tuntia kirkon tapulissa, jonka tarkastelimme jalkapuuusta kelloihin saakka. Sitten lähdimme edelleen, mutta emme takaisin Lohjalle, vaan kohti Karjalohjaa. Outoa tietä oli hausempi kävellä, ja sateesta huolimatta sujui matka melko ripeästi. Karjalohjan kirkolta kuljimme vielä 3 km. Särkijärven majataloon. Siellä söimme ja osittain isännän kehoituksesta, osittain sateen vuoksi jäimme sinne yöksi, vaikka alkuaan oli tarkoituksemme marssia

vielä edelleen. Oli lauantai-ilta ja saimme kylpeäkin majatalon saunassa. Miten suloisia olikaan istua saunan oljilla väsyneitä jalkojamme lepuuttaen. Eikä koko lysti maksanut kuin 7 markkaa! Haa!

Aamulla heräsimme kello 4 herätyskellon pirinään. Sitten pian matkaan taas. Oli jouduttava Billnäsin asemalle, josta tiesimme junan lähteviin Helsinkiin siinä 10 ja 11 välillä. Oli ihana aamu, ei pilvenhattaraakaan taivaalla. Silloin tällöin karttaa tutkien ja telttaa vuorotellen kantaen tulimme klo 8 Joddbölen kylään, jossa joimme lämmintä maitoa.

Nyt rupesi aurinko jo kuumentamaan saimme marssia hiestä melkein yhtä märkinä kuin edellisenä päivänä olimme olleet sateen kastamia. Ja vaikkakaan ei viisi miestä kauan viittä virstaa käy, niin kävimme me kuitenkin niin hitaasti, että Billnäsin aseman ollessa enää puolen kilometrin päässä lähti juna sieltä. Meidän ei auttanut muu kuin lähteä Karjan asemalle odottamaan seuraavan junan lähtöä. Tuon parin kolmen kilometrin käveleminen vaati meiltä melkein kaksi tuntia, tosin sillä välin joimme erään kaivon kuivaksi ja istuimme tiepuolella, milloin se vain oli mahdollista. Tie Billnäsiä Karjalle on näet molemmin puolin suureksi osaksi rakennusten reunustama. Karjalla saimme vielä odottaa viisi tuntia, ennenkuin pääsimme junaan, joka toi meidät kello 7 illalla Helsinkiin. Veimme sitten teltan Kolollemme ja lopuksi lyhyt marssi kotiin.

Jalava, Masa, minäitte, Eklöf ja Toivola, Pitäjänmäeltä, kesäkuussa 1928.

=====

Lippukunnan historiaan voi tarkemmin tutustua 100-vuotis historiikista, josta löytyy mm kuvia vuoden 1919 Leirihyttysistä jonka voi tilata osoitteesta bit.ly/OmiaPolkuja.

HERNEKEITTOPÄIVÄ ON TÄÄLLÄ TAAS!

Perinteinen hernaripäivä järjestetään taas 18.5. Pikkis juhlii! -tapahtuman yhteydessä Lisätietoja luvassa.

Tervetuloa nauttimaan kuumasta keitosta ja hyvästä tunnelmasta paikan päälle!

Ottakaa lippukunnan somet seurantaan, jotta pysytte kartalla:

Instagram: @helsinginmetsankavijat

Facebook: @HelsinginMetsankavijat

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.

Tuet samalla nuorisotoimintaa.

Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2024

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi ”Kurre” Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

KONKARI HOX!

SÄHKÖPOSTIT ON ROSKAPOSTIA!

Tai sitten ei ole. Konkarien sähköpostilistalta tulevat viestit ovat useammalla vastaanottajalla jäänyt huomaamatta, koska sähköpostiohjelma on tulkinut ne roskapostiksi ja siirtänyt ne esimerkiksi Roskapostit-kansioon. Tähän lienee syynä ohjelmien tiukentuneet tietoturva-asetukset. Tarkistapa siis Roskapostit-kansiosi ja jos siellä on lista.partio.fi -domainosoitteesta tullut viesti, siirrä se saapuneisiin viesteihin. Usein tämä riittää ”opettamaan” että haluat jatkossakin saada tältä postituslistalta viestejä.

Sähköposti-ohjelmien asetuksissa on myös erilaisia tapoja asettaa suotimia ja toimintoja miten saapuneita viestejä käsitellään, esimerkiksi siirtää ne automaattisesti johonkin tiettyyn hakemistoon lähettäjän tai viestissä olevan sanan perusteella.

Jos et ole saanut maaliskuun aikana viestiä heme-konkarit -sähköpostilistalta eikä se löydy roskaposteista, niin pistäpä asiasta viestiä minkille (lauri.melvasalo(at)gmail.com) tai soita jos sinulla ei ole sähköpostia ;-D .

 Mail arvelee viestin olevan roskapostia.

Siirrä saapuneisiin

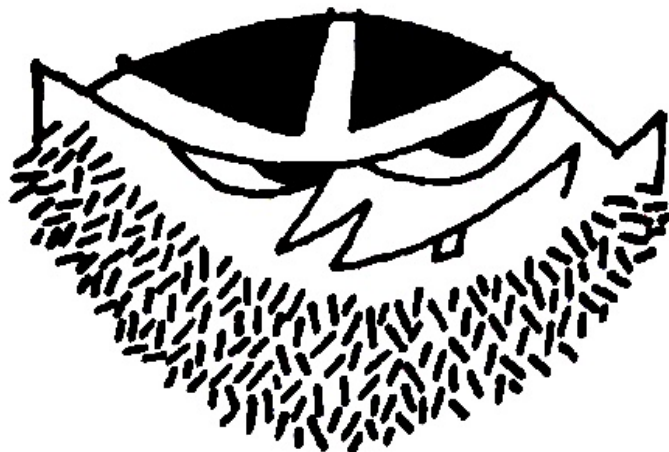
JA

20. helmikuuta 2024 klo 8.20

VS: [HeMe-konkarit] Onko Töölön metsänkävijöitä koskaan ollut?

3 vastaanottajaa

Lisätiedot

KIHOKASVO

Elikkä nimi, ikä ja ryhmä?

Roope eli Lohikäärme, 11v ja Pöllöt.

Kauanko olet ollut partiossa?

Aloitin heti kun sai, eli neljä vuotta nyt.

Hieno partionimi. Mistä keksit sen?

Mun kiinalainen horoskooppi on lohikäärme, niin otin sen.

Onko sulla jotain niitä lohikäärmeen luonteenpiirteitä?

No joo, oon mä vähän itsepäinen ja päättäväinen.

Tuleeko nyt mieleen jotain erityisen hyvää partiomuistoa?

Se jermuilta, kun tehtiin poppareita ja leikittiin kirkkistä.

Se tosiaan oli kiva jermis. Onko sulla lempileikkejä partiossa?

Ainakin ninja, maa ja purkkis.

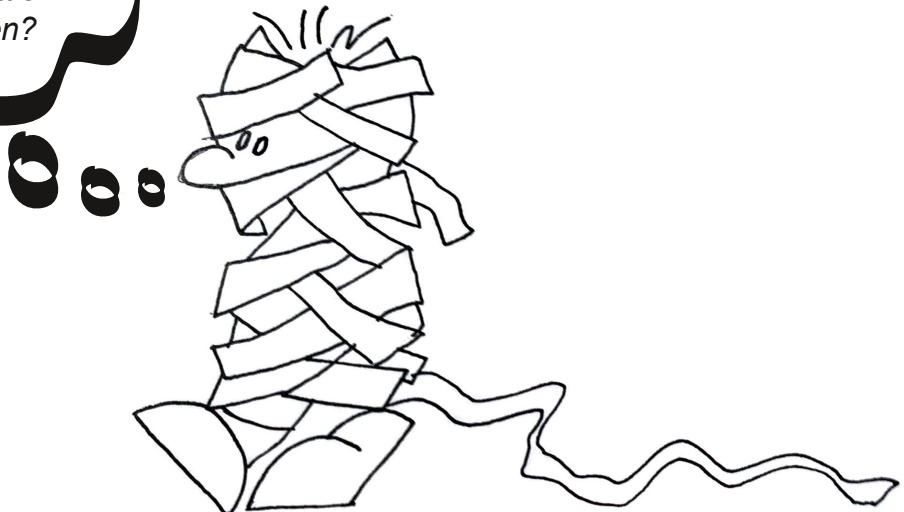
Kenelle haluaisit lähettää terveisiä?

Mun perheelle, eli pikkusiskolle, molemmille isosiskoille, isälle ja äidille.

Ensiavun antaminen on tärkeä taito, jota myös partiossa harjoitellaan.

Johtaja: Onko EA-korttisi voimassa kesää varten?

PUIDEN VÄLISTÄ

Puiden välistä

- Tarkistathan, että puhelinnumerosi on oikein Kuksassa! t. röökijäbä
- Mulla ei oo ollu näin hauskaa pitkään aikaan -Sentti [toim. huom. kirjattu 7.12.]
- Kukka on Mäyrien AV
- Pitäiskö vaihtaa partionimi Röökijäbäks?
- Jos sil ei oo sixpackiä se ei oo kunnon mies
- Hormiverkosto aiheuttaa päänvaivaa joulupukille.
- Christmas tree is built: Christmas is already at the door; namusa hung, covered with fir branches.
- *Kolkat pelaa kusetusta: Laittaa kolme korttia ja sanoo "Viis pataässä"
- Sentin aikamääreet on joululauluissa
- ""Mä voin tehdä mitä vaan ku mulla ei oo partiohuivia kaulassa"" "
- Älä tuijota mun nakkia
- Tää on kirjaimellisesti toisinto hukkien syksystä 2012
- Mitkä ne kysymykset olikaan? -- Hei toi on mun tunnuslause!
- Pohjolan linnoitustyöt ovat Kimparin osalta valmistuneet ajallaan, mutta heiluva kirves ansa jäi turvallisuussyistä asentamatta.
- Tästä tehdään iso juttu Kihoon!
- Kihomadot tuli ekana mieleen
- Älä sheimaa mun possuja!
- Auta minua, bambumetsien asukas!
- Kuka on minäitte?

*Ilmianna sinäkin puiden välistä
kuulemasi jutut seuraavaan Kihoon!
<https://urly.fi/2eqc>*

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen martha.holmberg@partio.fi.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki